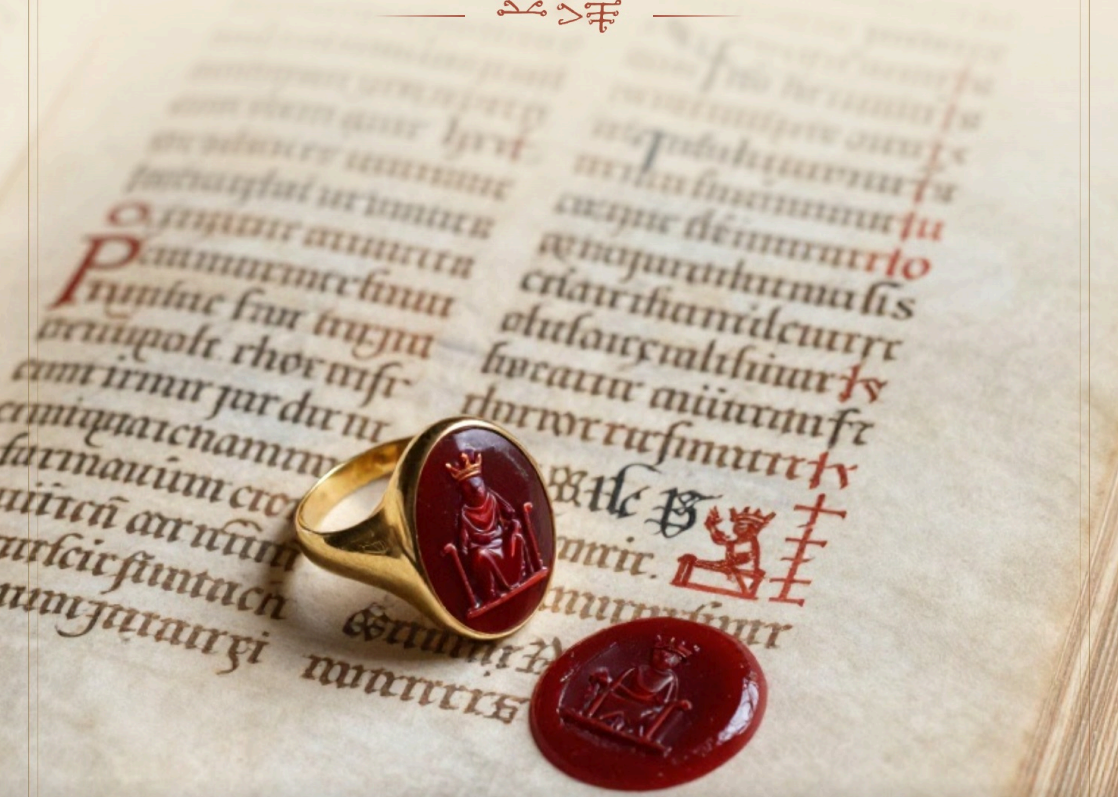
VIDUSLAIKU ZVAIGŽŅU MAĢIJAS GRĀMATA

Picatrix

Planētu tēli un dārgakmeņi — kā viduslaiku magi darināja zvaigžņu talismanus

II grāmata · Planētas, zvaigznes un akmeņi

LATĪŅU ROKRAKSTS AP 1500 · ARĀBU ORIĢINĀLS, ALFONSS X, 1256

غاية الحكيم

BLUSABOOKS

GUDRĪBAS GRĀMATAS

Picatrix
II grāmata

Planētas, zvaigznes un akmeņi: debess figūras, planētu tēli, zīmes un zīmju sejas

«Picatrix» otrā grāmata — kas var apgūt maģiju, debess figūras un Mēness, astotā sfēra, trīs maģijas skolas un sapņi, kāpēc tēli darbojas, akmeņi un planētu tēli ar 32 rokraksta zīmēm, zīmju sejas pēc indiešu domām un Hermesa tēli pret kaitēm. Pilns tulkojums no latīņu rokraksta, ar vērēm un komentāriem

BlusaBooks · MMXXVI

Tulkojums, vēres, priekšvārds un komentāri © 2026 SIA "Blusa Entertainment".

Avots: latīņu «Picatrix» — Alfonsa X Gudrā pavēlē 1256. gadā tulkotā arābu «Ghāyat al-Ḥakīm» («Gudrā mērķis») versija, rokraksts ap 1500.–1525. gadu (Francijas Nacionālā bibliotēka), publiskais domēns. Tulkots no rokraksta; rokraksta attēli grāmatā nav ievietoti; sarkanās un brūnās zīmes ir mūsu pārzīmējumi pēc rokraksta. Krāsainās ilustrācijas — mūsdienu darbs.

BLUSABOOKS · MMXXVI

SATURS

Priekšvārds 6

1. nodaļa. Kurā parādīts, kā var sasniegt šo zinātni 10

2. nodaļa. Par debess figūrām un to noslēpumiem 12

3. nodaļa. Par planētu, Saules un Mēness darbiem 15

4. nodaļa. Par astotās sfēras un nekustīgo zvaigžņu kustību 28

5. nodaļa. Par šīs zinātnes iedalījumu daļās un par to, kā mums jāsaprot citu tautu izpratne 29

6. nodaļa. Par tēlu spēkiem un visiem veidiem, kādi tiem var būt, un kā tēli var saņemt planētu spēkus, un kā ar tēliem tiek darīti darbi 36

7. nodaļa. Par dialektiskās zinātnes veidu tēlu zinātnēs un par to, kas šajā zinātnē vajadzīgs 45

8. nodaļa. Par dabisko lietu kārtojumiem un kā var ieiet šajā zinātnē 50

9. nodaļa. Par figūru parādīšanu un tēlu formām, kas tiek darītas ar planētu palīdzību 53

10. nodaļa. Par akmeņiem, kas piemēroti planētām, katrai planētai, un par planētu veidolu 57

11. nodaļa. Par zīmju seju figūrām un to iedarbību 76

12. nodaļa. Par zīmju figūrām un grādiem un to iedarbībām pēc indiešu uzskata, jeb kā augšējo ķermeņu spēki nāk un tiek pievilkti savā vielā pēc vispārējā uzskata, ar ievērības cienīgiem noslēpumiem 83

Un vispirms par Auna zīmi 84
Vērsis 84
Par Dvīņu seju 85
Par Vēža seju 85
Par Lauvas seju 85
Par Jaunavas seju 85
Par Svaru sejām 86
Par Skorpiona seju 86
Par Strēlnieka seju 86
Par Mežāža seju 86
Par Ūdensvīra seju 87
Par Zivju seju 87
Sākas Hermesa Trismegista tēli pret visām locekļu kaitēm 87

Komentāri 99

- **12. nodaļa** — indiešu seju kārtība, Hermesa Trismegista tēli pret visām locekļu kaitēm, filozofu četrdesmit dienu gavēnis un gudro vārdi, ar kuriem grāmata beidzas.

Kā lasīt zīmes. Rokrakstā daudzviet starp rindām vai lapas malā ir zīmētas rakstzīmes — lielākoties sarkanā tintē, dažas brūnā. Tās ir tā sauktās «gredzentiņu rakstzīmes» ar aplīšiem līniju galos, burtiem līdzīgas zīmes, planētu zīmes un Mēness dubultais pusmēness. Tās nav burti nevienā zināmā alfabētā. Rakstzīmes ir 31 vietā — 9. un 10. nodaļā, pie talismaniem un planētu formām; 5. nodaļā vēl ir pieci punkti zvaigznāja veidā. Rokraksta lapas šajā grāmatā neievietojam, jo to izmantošanai pārdodamā izdevumā vajadzīga bibliotēkas atļauja. Tāpēc visas zīmes esam pārzīmējuši paši no rokraksta attēliem un ievietojuši tieši tajā vietā, kur tās stāv oriģinālā. Lapas malā rakstītāja atkārtotās planētu zīmes kalpoja kā grāmatzīmes, lai lasītājs ātri atrastu katras planētas tēlus.

Kāpēc tekstā ir «...». Mūsu rokraksts ir vēlīns noraksts, un rakstītājs strādāja steigā, ar ļoti daudziem saīsinājumiem. Dažas vietas viņš pats nav sapratis, dažviet izlaidis vārdu vai atstājis tukšu vietu — piemēram, Ūdensvīra tēla aprakstā nav ierakstīts, ko cilvēks tur rokās. Lappuse par sapņiem 5. nodaļā ir ļoti saīsināta un, šķiet, bojāta, un grūtas ir arī grāmatas pēdējās rindas. Kur trūkstošo varēja droši atjaunot pēc konteksta, to esam izdarījuši; kur tas nebija iespējams, likta daudzpunkte. Arābu akmeņu, zvaigžņu un tēlu nosaukumi atstāti tā, kā rokrakstā, kursīvā, un vērēs paskaidrots, ko tie nozīmē, ja to var droši zināt. Rakstītāja paša kļūdas — divas nodaļas ar vienu numuru, aizmirsts pavasaris gadalaiku sarakstā, rubrika, kas runā pretī tekstam, — atstātas un atzīmētas komentāros.

Kā lasīt šo grāmatu. Tulkojums ir pilns, teikumu pa teikumam. Mēs neko nemīkstinām un nemodernizējam: naida un postīšanas tēli, «mēles sasiešana», vīrieša «sasiešana», pravietošana un gari palikuši tā, kā rakstīts. Picatrix nav morāles grāmata — tā apraksta spēkus, nevis to, kā tos lietot labi. Vēres lappuses apakšā paskaidro personas, astroloģijas jēdzienus, augus un vielas; burtnīcas beigās ir komentāri vienkāršiem vārdiem par katru nodaļu un par to, ko saka vēsture.

akmeni[1], kurā bija skorpiona figūra. Un es viņam vaicāju, kas ir šī figūra un ar kādiem noslēpumiem un kvēpināj umiem minētais darīts. Viņš atbildēja, ka šī figūra darīta, kad Mēness stāvējis Skorpiona otrajā sejā[2], un tas bija šā gredzena noslēpums un spēks. Tā man stāstīja tas gudrais.

Bet es izdarīju šīs figūras tēlu minētajā stundā un ar to apzīmogoju gan vīraku, gan visu citu, kas bija apzīmogojams, un ar tiem darīju brīnumus, ar kuriem visiem tika palīdzēts. Tādēļ tev jāzina un jāsaprot, ka neviens nevar zināt un saprast debess spēkus un darbus šajā zemākajā pasaulē, ja nav izglītots kvadrivijā[3], dabas zinātnē un matemātikā. Un, kas minēto nezina, tas maldīsies debess kustībās un nespēs tās saprast, nedz sasniegt to, ko gribēs, jo šīs zinātnes saliktnes un saknes ir ņemtas no minētā. Un, kas nezina aritmētiku un ģeometriju, tas nevarēs aprēķināt debess ķermeņu kustības, nedz izpētīt tās to robežās, nedz pašas kustības saprast, jo to izpratne balstās aritmētikā un ģeometrijā. Un tāpat jāprot mūzika, lai saprastu samērus un aritmētikas skaitļus to dažādajos veidos, tāpat kā debess ķermeņus mīlestībā un naidā ar to apriņķojumiem, grādiem un darbībām. Un to, ka debess ķermeņu darbi vienā apriņķojumā parādījušies vairāk nekā citā.

Bet tam, kas šos samērus nesaprot, trūkst izpratnes par darbiem to dažādajos veidos, un tāpēc viņš nevar novērtēt arī to savstarpējās līdzības. Tāpat tas, kas nezina dabas zinātnes, nevar zināt rašanos un iznīcību, nedz to cēloņus; jo, ja viņš to nezina, viņš nevarēs ne saprast, ne zināt debess ķermeņu darbus, nedz to varu, kas tiem ir pār zemes ķermeņiem. Un tāpat tiem, kas nezina metafiziku, kaut kā pietrūkst, un viņi nevarēs zināt vai saprast, kurās zemes vietās debess ķermeņi ielej savus spēkus un kurās ne. Tādēļ nepieciešami jāsecina, ka šo zinātni pilnīgi nevarēs ne saprast, ne zināt neviens cits kā tas, kas zina tās kārtības un saknes, un to nevar zināt neviens cits kā filozofs, tāpēc ka viss ir ņemts no filozofijas daļām, kā jau teicām. Tāpēc šo zinātni neviens nevarēs sasniegt, nedz pabeigt, kā vien filozofs.

---

1 Bezoārs (arābu «bāzahr») — akmeņaina lode no dzīvnieku, īpaši kazu, kuņģa; arābu un viduslaiku Eiropas medicīnā to turēja par līdzekli pret indēm.

2 Seja (latīņu «facies», grieķu «dekāns») — katras zodiaka zīmes desmit grādu trešdaļa; katrai sejai astrologi piedēvēja savu planētu un tēlu.

3 Kvadrivijs — viduslaiku skolu četras «matemātiskās» mākslas: aritmētika, ģeometrija, mūzika un astronomija.

un atpakaļgaitas. Un, ja to visu nevar pilnībā ievērot, tad raugies, lai Mēness skatītos uz labvēlīgo planētu un uz ascendenta valdnieku trīņa vai sekstila aspektā. Un visās lietās sargies no kvadrāta un opozīcijas aspekta, jo labākie aspekti ir trīnis un sekstils, bet sliktākie — kvadrāts un opozīcija. Un tāpat, kad Mēness mājas valdnieks skatās draudzīgā aspektā un pats ir labvēlīgs, tas būs labi lūgumos un visā, ko darīsi.

Un visos darbos sargies, lai Mēness nebūtu savienots ar Pūķa asti[1] un nebūtu saistīts ar ļaunvēlīgajām planētām, proti, kvadrāta vai opozīcijas aspektā; un vēl daudz stingrāk visos savos darbos vēro Mēness dilšanu, jo, kad tas dilst, tas vairo un rāda zaudējumu un postu, ciešanas, kavēšanos un nespēku visās pasaules lietās. Un šīs ir Mēness dilšanas: kad tā gaisma pēc aprēķina mazinās un kad tas ir lēns gaitā. Bet vislabākais minētā Mēness stāvoklis ir tad, kad tā gaisma pēc aprēķina pieaug un tas ir ātrs gaitā, un neskata Marsu nevienā aspektā; jo, ja Marss to skata, kamēr tā gaisma pieaug, to uzskata par lielu Mēness nelaimi, un, ja to skata Saturns, kamēr tā gaisma dilst, tā ir smaga nelaime. Bet viens no tā spēkiem ir pārāks par citiem: lai tas būtu virs zemes naktī.

Un zini, ka labākais un derīgākais vērošanā visos darbos, ko darām ar iepriekš teikto, ir tas, lai Mēness, lecot, būtu taisni lecošajās zīmēs[2], jo, kad tā būs, tie darbi piepildās ar iedarbību viegli un ātri; un visvairāk, kad tas būs noteiktās jeb nekustīgās zīmēs. Tomēr no kustīgajām zīmēm labākais ir Auns, tad Vēzis, pēc tam Svari, kas ir stiprāks par visiem citiem. Tāpat savstarpēji saproti arī to, ka stūri ir labāki visos darbos, pēc tiem stūriem sekojošās mājas, bet krītošās ir lēnākas. Un labākais no visa, kas vien var būt, ir tad, kad labvēlīgā planēta būs ascendentā un Mēness pieaugs gaismā un skaitā.

Vēl jāievēro, ka lietu iznākumi netiek parādīti citādi kā vien no Mēness un ascendenta valdnieka sastāva, no zvaigžņu, vietu un īpašību aprēķiniem un no planētu savstarpējiem aspektiem tajos laikos; un pēc iepriekš teiktā jāspriež par

1 Pūķa galva un Pūķa aste — Mēness orbītas mezgli, punkti, kur tā krusto Saules ceļu; tajos notiek aptumsumi, tāpēc asti uzskatīja par ļaunu.

2 Taisni lecošās zīmes — tās, kas pie apvāršņa paceļas lēni un stāvi (no Vēža līdz Strēlniekam); pretējas ir greizi lecošās zīmes.

6. NODAĻA. PAR TĒLU SPĒKIEM UN VISIEM VEIDIEM, KĀDI TIEM VAR BŪT, UN KĀ TĒLI VAR SAŅEMT PLANĒTU SPĒKUS, UN KĀ AR TĒLIEM TIEK DARĪTI DARBI

Un zini, ka tas, ko sauc par spēku, ir tas, ko pierāda ķermeņu daba un to piepildījums, ja tas darītājs, kas darbojas ar savu spēku, savā darbā ir ar redzamu dabu; un, ja šāda darbība jeb spēks ir lielāks tajās lietās, kurās daba nav redzama, nekā citās, tad tas darbs būs stiprāks un vairāk parādīsies. Un tas, kas tā iedarbīgi parādīsies, tiks patiesāk un vairāk pazīts. Un tas ir tāpat kā skamonijas[1] spēks, kas ar savu īpašo spēku pievelk žulti; un tas tāpēc, ka žultij jau iepriekš ir kopība ar to siltumā un sausumā, kuros tā līdzinās žults dabai. Un tas redzams arī vienkāršajās zālēs[2]: kad kāds darbojas ar spēku un līdzību dabai, kas tajās mīt, tad šī darbība parādās redzamāk un patiesāk un vairāk izpaudīsies.

Un šādā veidā darbojas tēli, jo tēls nav nekas cits kā debess ķermeņu spēks, kas ieplūst ķermeņos. Un tāpēc, kad tā ķermeņa viela būs sagatavota saņemt šo debess ķermeņu jeb planētu ieplūdumu un paši šie ķermeņi jeb planētas būs tāpat sagatavotas ieplūst tēlu materiālajos ķermeņos, tad tas tēls būs stiprāks un vairāk sagatavots visām iedarbībām, ko no tā lūdzam un ar to darām. Un tāpat, jo pilnīgākas būs planētas, jo pilnīgāks būs arī darbs. Piemērs: kad gribēsi sagatavoties tēla darīšanai, apsver lietu un formu, kuras dēļ gribi šo tēlu darīt, un izvēlies vielu,

1 Skamonija — tītenis (Convolvulus scammonia) no Tuvajiem Austrumiem; tā sveķi bija ļoti spēcīgs caurejas līdzeklis, lielākās devās indīgs.

2 Vienkāršās zāles (medicinae simplices) — viduslaiku medicīnā zāles no vienas vielas, pretstatā saliktajām, kas jauktas no daudzām.

Bet trešās seko citas saliktas dabas, proti, zeme, uguns, gaiss un ūdens, kas ir trešās saliktās dabas, sapulcinātas no pirmajām un otrajām īpašībām.

Pēc tam šīm dabām seko citas saliktas dabas, kas novietotas ceturtajā kārtā, proti, tās, kas ir ķermeņos, kuri dalās daļās, proti, četros gada laikos, kā ziema, pavasaris, rudens, vasara, un četros humoros, kas atrodas gan cilvēkos, gan citos dzīvniekos, proti, asinis, gļotas, dzeltenā žults un melanholija. Bet cilvēka matērija ir smalkāka un trauslāka par visām citām dzīvnieku dabām, jo pašu dzīvnieku dabas ir rupjākas un daudz duļķaināk nekā cilvēka daba. Un tā arī kokos un augos, kas izaug no zemes, tādas ir, kā eļļa, ... saknes. Un līdzīgas ir otrās tajās. Un šādas īpašības ir akmeņu dabām; un tas, par ko iepriekš augstāk runājām, jāsaprot tā, ka tas, ko sakām par kokiem un akmeņiem, ir tāpat kā tas, ko stāstījām par cilvēkiem un dzīvniekiem, tādā veidā, ka koki dabas smalkumā ir zem pārējiem dzīvniekiem. Un tālāk seko lietas, kas saliktas ar meistarību, un tās ir tās, ko saucam par saliktām no saliktām, kas ir pēdējās saliktās, un tās ir it kā zāles un citas tamlīdzīgas saliktas lietas.

Bet viss, kurā vienkāršo un salikto dabas dalās, dalās septiņās pakāpēs, kuras pēc tam, izvēršoties, nonāk līdz divdesmit astoņām daļām.

Un es gribu šeit to pašu ilustrēt ar piemēru, lai atklātu to, kas pirmajā skaidrojumā tika atstāts, kā šajā piemērā. Es saku, ka vienkāršās dabas ir siltums, aukstums, mitrums

un sausums. Un pirmās saliktās dabas ir siltais, aukstais, mitrais un sausais. Un otrās saliktās dabas ir silts un sauss, silts un mitrs, auksts un sauss, auksts un mitrs. Un trešās saliktās dabas ir pašas stihijas, proti, uguns, gaiss, ūdens un zeme. Un ceturtās saliktās dabas ir gada laiki, proti, ziema, vasara un rudens.[1] Un piektās saliktās dabas ir četri humori, proti, asinis, dzeltenā žults, gļotas un melanholija. Un sestās saliktās dabas ir krāsvielas, eļļas, saknes un sēklas un tamlīdzīgas.

1 Rokrakstā šeit nosaukti tikai trīs gadalaiki — pavasaris izlaists, kaut gan iepriekšējā lappusē uzskaitīti visi četri; acīmredzama rakstītāja kļūda.